

PO SVÄTOM PRIJÍMANÍ

Úcta k Eucharistii si od nás vyžaduje aj starostlivosť o úlomky z hostií, ako aj o čistenie posvätných nádob. V minulosti boli k tomu veľmi prísne predpisy. Nové smernice zjednodušili obrad purifikácie, no nechcú zmenšiť úctu k Sviatosti. Modlitba kňaza po očistení nádob: „*Pane, čo sme prijali ústami, nech očistí naše srdce a časný dar nech sa nám stane zárukou večného života*“ je súkromná modlitba v mene všetkých prijímajúcich. Kňaz ju hovorí potichu.

PodĎakovanie po svätom prijímaní má byť čosi samozrejmé pre všetkých veriacich. V modlitebných knihách máme modlitby po svätom prijímaní. Nový misál odporúča spoločné podĎakovanie pre všetkých: *Po očistení nádob sa kňaz môže vrátiť k sedadlu. Nejaký čas všetci môžu zachovať posvätné ticho alebo sa zaspieva nejaký chválospev alebo primeraný žalm.*

Je naozaj dôstojné a správne vzdávať vďaky za chlieb večného života a za kalich spásy. Posvätné ticho je veľmi významné a dôležité pre osobnú modlitbu, umožňuje vnútornú modlitbu chvály a vďakyvzdania. Spoločný spev chvály a vďaky je zasa veľkým prínosom pre hlbšie chápanie vrcholu eucharistického slávenia a zároveň je krásnym liturgickým úkonom, ktorý osobitne vyzdvihuje duchovnú rodinnú atmosféru Božích detí, ktoré jasajú na Božiu chválu. Pieseň chvály a vďaky sa líši od spevu na prijímanie, ktorého úlohou je sprevádzať sprievod na sväté prijímanie. Chválospev zasa má obsahovať myšlienky chvály a vďaky za prijatie osláveného Krista a za dary, ktoré sú s ním spojené. Postačí jedna sloha. Prax, kedy sa jedna pieseň začne a spieva sa až kým kňaz neukončí všetky činnosti po prijímaní nie je dobrá a je potrebné hľadať nové spôsoby, ako sa viac priblížiť k správnej liturgii.

Pastoračné motívy hovoria v prospech častejšej tichej modlitby (nielen v pôstnom období). Ved' veriaci po požehnaní a prepustení vychádzajú hneď z kostola a len zriedka zostanú nejaký čas, aby sa podĎakovali. Bola by to ťažká strata, keby sa celkom stratilo toto osobné podĎakovanie. Prijímaniu by hrozilo nebezpečenstvo, že sa stane formalizmom a tak by sa oslabila viera v skutočnú prítomnosť Krista v Eucharistii. Každá liturgická obnova by zostala bez ovocia, ak by nevedla k prehĺbeniu nábožnosti a osobnej viery kresťanov. Cirkev preto múdro odporúča: *Nech sa odporúča veriacim, aby po prijímaní nevynechávali oprávnené a povinné podĎakovanie, či už počas samého slávenia chvíľou ticha alebo zaspievaním žalmu alebo iného chválospevu, alebo po slávení tým, že zotrávajú podľa možnosti primeraný čas v modlitbe.*

Modlitba po prijímaní

Po očistení nádob nasleduje modlitba po prijímaní - *postkomúnia*. Kňaz obrátený k ľudu od sedadla alebo od oltára povie: *Modlime sa* a s rozopnutými rukami prednáša modlitbu po prijímaní. Pred touto modlitbou možno zachovať krátku chvíľku posvätného ticha, ak nebola po prijímaní. V modlitbe po prijímaní kňaz prosí o ovocie sláveného tajomstva. Ľud si prisvojuje modlitbu zvolaním: *Amen*. Modlitba po prijímaní je modlitba vďaky za prijaté eucharistické dary. Vysvetľuje účinky sviatosti pre človeka (*posvätenie, uzdravenie, očistenie, sila, túžba po nebi*) a pre Cirkev (*dary milosti, jednoty, lásky...*). Zároveň nás toto podĎakovanie zaväzuje, aby sa účinky Eucharistie prejavovali v našom živote a priviedli nás do neba. Eucharistia nám už tu na zemi naznačuje našu nebeskú blaženosť.

Záverečné obrady

Modlitba po prijímaní tvorí záver nielen obradu prijímania, ale celej liturgie Eucharistie. Po nej nasledujú záverečné obrady. Po modlitbe po prijímaní, ak treba, môžu sa ľudu ohlásiť

oznamy. Potom kňaz môže „niekoľkými slovami... uzavrieť celý posvätný úkon“. V krátkosti môže teda pripomenúť význam sláveného tajomstva s povzbudením pre jeho uskutočňovanie v praktickom dennom živote.

Pred záverečným požehnaním môže nasledovať (v pôstnom období je po novom predpísaná) modlitba nad ľudom. Pred ňou kňaz môže predniesť výzvu: *Prijmite slávnostné požehnanie* alebo *Skloňte sa na požehnanie*. Misál v osobitnej časti obsahuje takéto modlitby, ktoré sa môžu ľubovoľne predniesť hocikedy na konci svätej omše. Po nej dodáva: *A požehnanie Všemohúceho Boha Otca i Syna + i Ducha Svätého nech zostúpi na vás a zostane vždy s vami*. Všetci odpovedajú: „*Amen*.“ Ak sa nepoužíva modlitba nad ľudom, požehnanie ostáva ako doteraz: *Nech vás žehná všemohúci Boh, Otec i Syn + i Duch Svätý*.“ V oboch prípadoch pritom žehná veriacich a oni sa značia krížom.

Záverečné obrady obsahujú napokon obrad prepustenia, ktorým sa zhromaždenie rozpúšťa, aby sa každý vrátil k svojej statočnej práci, chválil Pána a ďakoval mu. Kňaz, obrátený k ľudu so zopätými rukami povie: *Chodte v mene Božom*. Ľud odpovie: *Bohu vd'aka*.“

V rímskej liturgii je zvolanie na konci omše: *Ite, missa est* jediné zvolanie na rozpustenie zhromaždenia. Veriaci odpovedia: *Deo gratias*. Náš nový misál obsahuje až štyri možnosti zvolania. Odpovede sú vždy rovnaké. Treba ešte pripomenúť, že vo Veľkonočnej oktáve a na sviatok Zoslania Ducha Svätého sa pridáva dvojité *Aleluja*, ktoré sa použije aj pri „*Bohu vd'aka*“.

K záverečným obradom omše patrí ešte predpis: „*Potom kňaz pobožká oltár s posluhujúcimi urobí patričnú poklonu a odíde*.“ Tak ako božk oltára je prvým úkonom, ktorý robí kňaz na začiatku svätej omše, tak zasa božk oltára na konci omše je posledným úkonom kňaza na konci svätej omše. Na záver sa podľa zvyku spieva mariánska pieseň. Môže byť však aj iná.

Všetky tieto záverečné obrady sa vynechávajú, ak nasleduje nejaký liturgický úkon, napr. pri procesii na slávnosť Najsvätejšieho Kristovho tela a krvi a pod.

BS, prešli sme si sériou katechéz o svätej omši. Mohli by nám trochu lepšie pomôcť prežívať Eucharistiu, svätú omšu, najkrajší dar, aký nám Pán Ježiš zanechal, v ktorom ho môžeme počúvať, prijímať, prosiť či oslavovať. Ved' toto všetko potrebujeme, aby sme svoje putovanie tu na zemi zvládali ako pútnici nádeje, ktorá sa vd'aka spojeniu s ním má raz stať skutočnosťou. Všetky sú k dispozícii aj na našej webovej stránke, takže kedykoľvek sa k nim môžete vrátiť. Nech nám poslúžia na väčšiu oslavu Pána Boha. Amen.